

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΙΑΗ

ΘΥΡΣΙΣ

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἄ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἄ ποτι ταῖς παγαῖσι μελίσδεταί, ἀδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ.
Αἶ κα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῆ·
αἶ κα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρῶεῖ 5
ἄ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξης.

ΑΠΟΛΟΣ

Ἄδιον, ᾧ ποιμήν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχές
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.
Αἶ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῆ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξῆ.
ΘΥ. Λῆς ποτι τὰν Νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, τῆδε καθίξας,
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
συρίδεν. Τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῶδε νομευσῶ.
ΑΙ. Οὐ θέμις, ᾧ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
συρίδεν. Τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτι ρίνι κάθηται.
Ἄλλὰ τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες
καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας, 20
δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα τῶ τε Πρῆπη
καὶ τὰν Κραναῖαν κατεναντίον, αἶπερ ὁ θῶκος
τήνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. Αἶ δέ κ' ἀείσης
ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε ποτι Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
ἄ δὺ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,

καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέϊ κηρῶ,
ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
Τῷ ποτὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθι κισσός,
30 κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονιμένος· ἅ δὲ κατ' αὐτόν
καρπῶ ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
Ἔντοσθεν δὲ γυνά, τι θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· παρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
35 νεικείουσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς·
ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γέλαισα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
Τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
40 λεπράς, ἐφ' αἷ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
ὁ πρόσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς·
φαίης κα γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
ᾧδέ οἱ ᾠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες
καὶ πολιῶ περ ἑόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἦβας.
45 Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλώα,
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἦμενος· ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλωπεκες, ἅ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῆ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἅ δ' ἐπὶ πῆρα
50 πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν
φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει·
αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθει.
55 Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος.

Αἰολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
Τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῆϊ Καλυδνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
ῶνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. Τῷ κά τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
αἰ κά μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσης.
Κοῦτι τυ κερτομέω. Πόταγ', ὦγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδάν
οὐ τί πα εἰς Αἴδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

ΩΙΔΗ

ΘΥ. Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὄδ' ὡς Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65
Πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πῆ ποκα, Νύμφαι
Ἦ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα ἦ κατὰ Πίνδον
Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἰερόν ὕδωρ.
Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 70
Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.
Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Πολλάι οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλάι δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75
Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθ' Ἐρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει τίνος, ὦγαθέ, τόσσον ἔρασαι
Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθον τοῖ βοῦται, τοῖ ποιμένες, ὠπόλοι ἦνθον· 80
πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. Ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα· Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκειαι Ἄ δέ τυ κῶρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται
Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

- 85 ζάτειο· ἃ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
 Βούτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλω ἀνδρὶ ἔοικας.
 πόλος, ὅκκ' ἐσορῆ τὰς μηκάδας οἶα βατεῦνται,
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- 90 Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένος οἶα γελᾶντι,
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
 Τῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- 95 Ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελαίοισα,
 λάθρη μὲν γελαίοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 κεῖπε: Τὺ θην τὸν Ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν·
 ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- 100 Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· Κύπρι βαρεῖα,
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 ἦδη γὰρ φράσθη πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυκεῖν
 Δάφνις κῆν Αἴδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἔρωτι.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- 105 Ὡς λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος -, ἔρπε ποτ' Ἰδαν,
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τηνεὶ δρῦες ἠδὲ κύπειρος,
 αἰ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 [ῥωαῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει
- 110 καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 Αὐτίς ὅπως στασῆ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,
 καὶ λέγε· Τὸν βουῦταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

Ὡ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
 χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαν,
 οὐκέτ' ἄνα δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. Χαῖρ', Ἀρέθοισα,
 καὶ ποταμοί, τοῖ χειτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τήνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, 120
 Δάφνις ὁ τῶς ταύρωσ και πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 Ὡ Πάν Πάν, εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίω,
 εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
 τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ρίον αἰπύ τε σᾶμα 125
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν·
 Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
 ἐνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρου πακτοῖο μελίπνου
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χειλος ἐλικτάν·
 ἧ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Αἶδος ἔλκομαι ἤδη. 130
 Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
 Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι,
 πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνεΐκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τῶς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὄρέων τοῖ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιντο.
 Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
 Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἠθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
 ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ῥόον· ἐκλυσε δῖνα 140
 τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
 Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.

Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὡς κεν ἀμέλξας

σπεύσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,
145 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον αἰσῶ.
ΑΙ. Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἀδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
Ἦνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει·
150 Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.
Ὡδ' ἴθι, Κισσαίθα· τὸ δ' ἄμελγέ νιν. Αἶ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῆ.